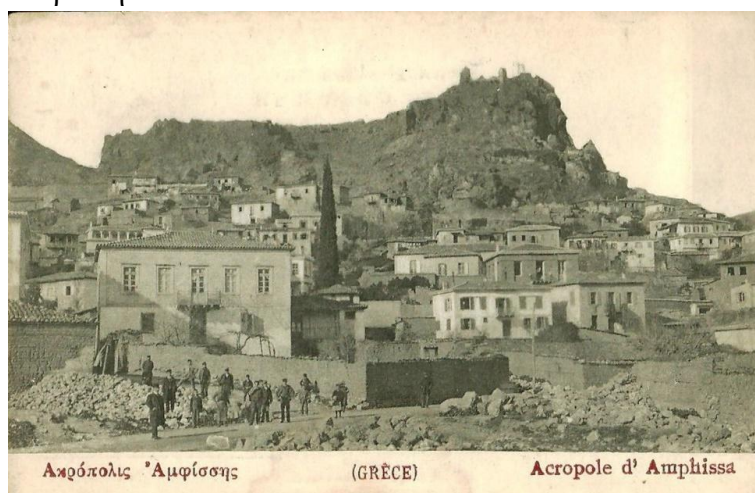

Η συγκρότηση του ελληνικού κράτους, το 1830, ήταν κορυφαίο ιστορικό γεγονός για τους Έλληνες και, έστω μερική, δικαίωση για τον πολύχρονο Αγώνα της ανεξαρτησίας που είχε προηγηθεί. Το νεοσύστατο ελληνικό κράτος επιχειρεί να οργανωθεί κατά τα πρότυπα των προηγμένων κρατών της Δυτικής Ευρώπης σε ένα "πρότυπο βασίλειο", με κύριες όψεις την έμφαση στη μοναρχία (Συνταγματική μοναρχία αρχικά και Βασιλευομένη Δημοκρατία από το 1864), τον κλασικισμό, τη σταθερή διεκδίκηση στην επέκταση των συνόρων και τη συμπερίληψη των αλύτρωτων συμπατριωτών, την οικονομική καχεξία και εξάρτηση, την προσπάθεια για διαρκή εκπαιδευτική αναβάθμιση. Τα σύνορα φτάνουν ως τα 1881 ως τη Θεσσαλία και ορίζουν το κομμάτι εκείνο της χώρας που αποκλήθηκε "Παλαιά Ελλάδα". Τμήμα αυτής και η περιοχή της Φωκίδας.

Η Άμφισσα

Η πρωτεύουσα της Φωκίδας το 19ο αιώνα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή του αρτισυσταθέντος ελληνικού κράτους. Μετά την απελευθέρωση η πόλη ακμάζει, κυρίως χάρη στον ελαιώνα της. Τα οθωμανικά κτήρια (μεταξύ των οποίων και έξι τζαμιά) κατεδαφίζονται, ο σεισμός του 1870 ρημάζει πολλά παλιά σπίτια. Στη θέση τους χτίζονται θαυμάσια νεοκλασικά, υπέροχα αρχοντόσπιτα γύρω από άνετες πλατείες και κάτω από τη σκιά του κάστρου.

Πολλή από αυτή την γοητεία του 19ου και των αρχών του 20ου αιώνα διατηρήθηκε σχεδόν αναλλοίωτη στη σημερινή Άμφισσα: ανηφορικά δρομάκια, λιγοστά σκαλιά, σπαρμένα νεοκλασικά δίπατα με εκείνα τα φθαρμένα παστέλ της γλυκιάς παρακμής, με τα άσπογα ακροκέραμα, τα στεφανωμένα με ανάγλυφα πορτοπαράθυρα, τις μικρές αυλές με τις πορτοκαλιές και τους δοξαστικούς φοίνικες. Και ανάμεσα τους μικρότερα φτωχικά σπιτάκια, γειτονιές των μαστόρων με πλινθόκτιστα εργαστήρια, τα τομαράδικα της Χάρμαινας, οι ωραίες εκκλησίες, τα κλαριά της ανθισμένης νεραντζιάς στην αυλή του ειρηνοδικείου, οι βρεγμένες πευκοβελόνες στα κυκλώπεια τείχη του κάστρου, σκόρπια ψηφιδωτά και αρχαία σπαράγματα δίπλα στα σχολεία με τα ονόματα των μεγάλων ανδρών της Άμφισσας, του Δελμούζου, του Γάτου, του Μαρκίδη.

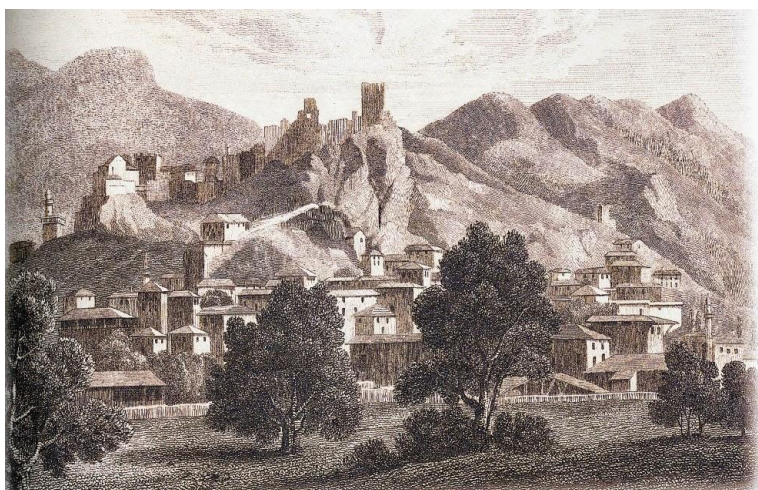
Άμφισσα 1

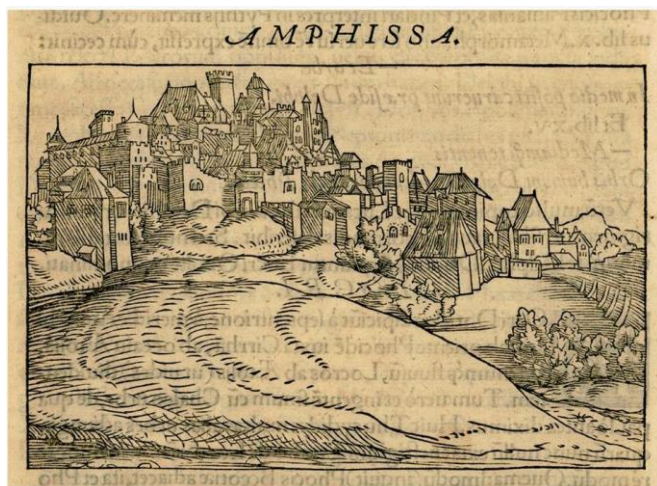
Αμφισσα 2

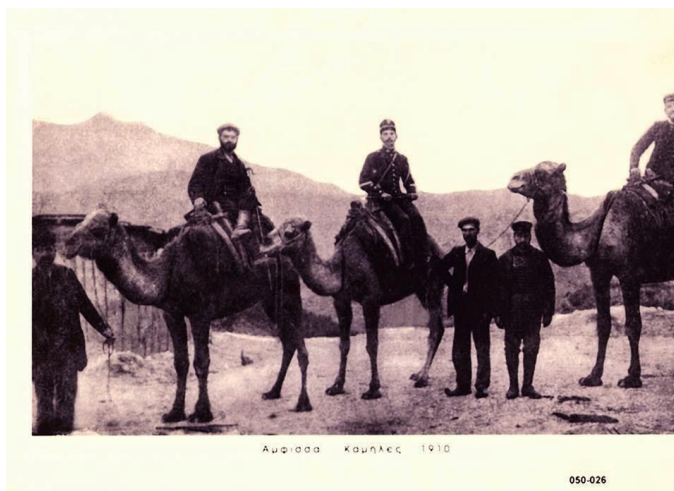
Αμφισσα 3

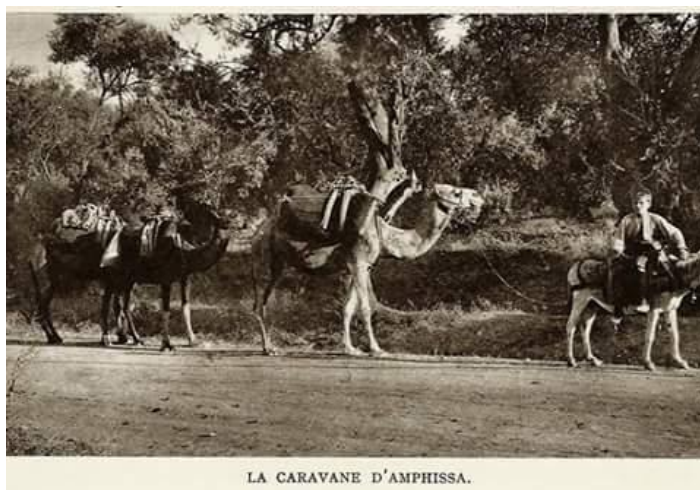
Αμφισσα 4

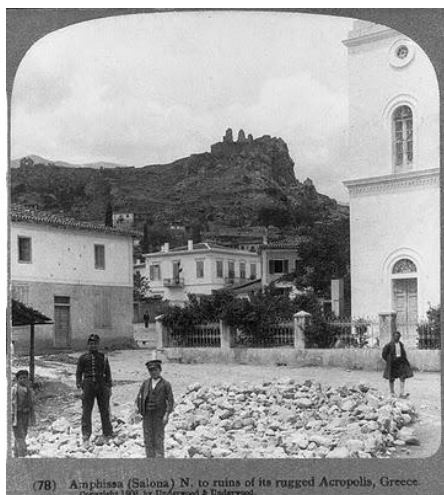
Αμφισσα 5

Αμφισσα 6

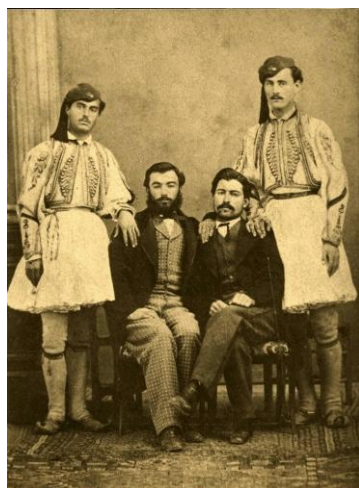
Αμφισσα 7

Αμφισσα 8

Αμφισσα 9

Αμφισσα 10

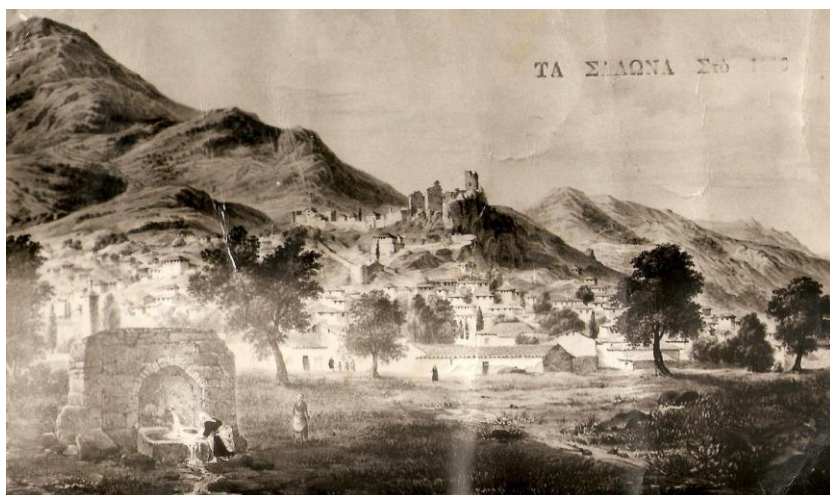
Αμφισσα 11

Αμφισσα 12

Αμφισσα 13

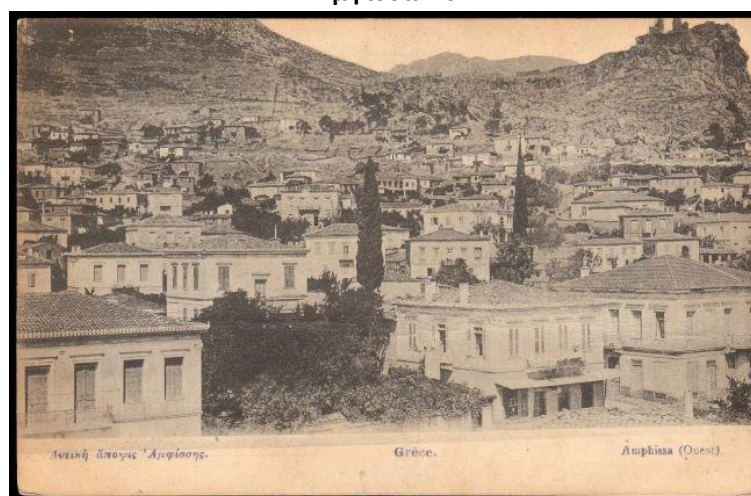
Αμφισσα 14

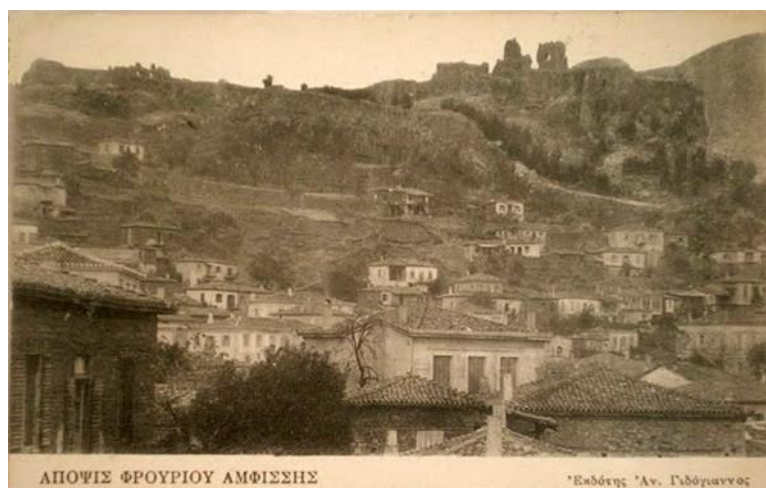
Αμφισσα 15

Αμφισσα 16

Αμφισσα 17

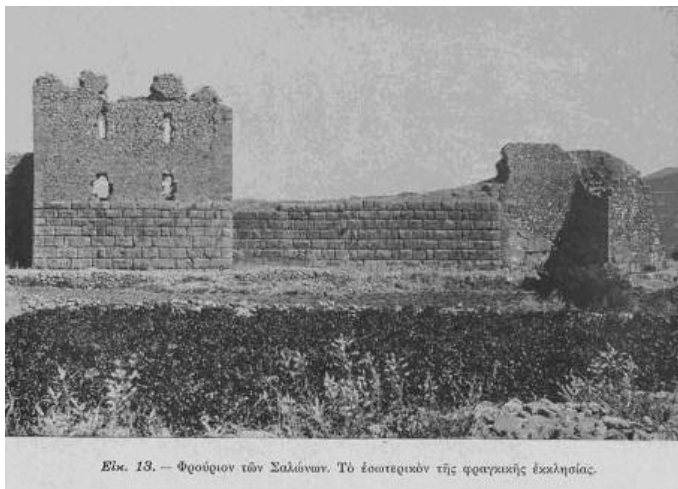
Αμφισσα 18

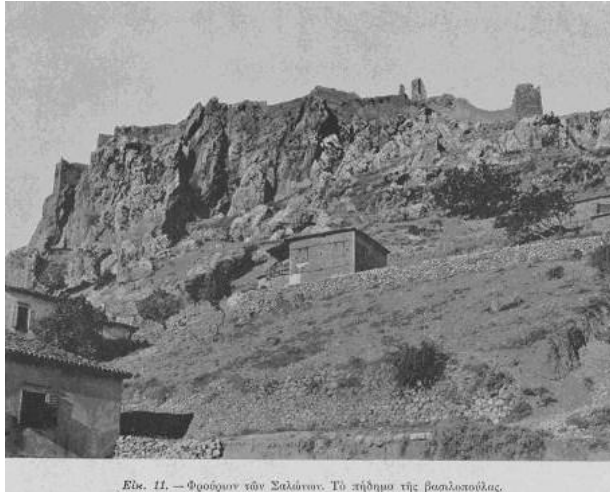
Αμφισσα 19

Αμφισσα 20

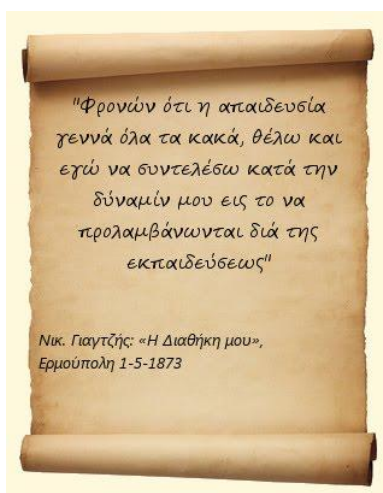
Αμφισσα 21

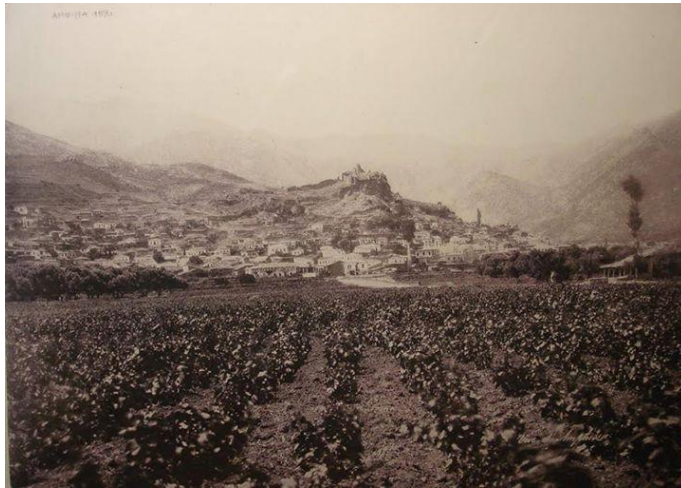
Αμφισσα 22

Αμφισσα 23

Αμφισσα 24

Αμφισσα 25

Αμφισσα 26

Αμφισσα 27

Άντονι Ρουβιό

Γιαγτζής

Κατσάκος

Εργαζόμενοι στο βυρσοδεψείο των Αφών Καλλία - 1905.

Παλιά Χάρμainer

Παλιά Χάρμainer 1

Παλιά Χάρμainer 2

Το Γαλαξίδι

Η ναυτική πολιτεία του Κορινθιακού, με τη σημαντική προσφορά στον Αγώνα της Εθνεγερσίας, πολιτεία πασχίζει να ανακτήσει το χαμένο έδαφος. Οι караβομαραγκοί δουλεύουν ασταμάτητα και τα ιστιοφόρα αρχίζουν να αλωνίζουν τη Μεσόγειο, τη Μαύρη Θάλασσα, ακόμα και τον Ατλαντικό Ωκεανό μεταφέροντας εμπορεύματα. Η ακμή δεν άργησε να έρθει. Στα μέσα του 19ου αιώνα οι Γαλαξιδιώτες εφοπλιστές διατηρούσαν ήδη μεγάλα ναυτιλιακά γραφεία σε όλα τα τότε γνωστά λιμάνια της Ευρώπης όπως η Οδησός, η Τεργέστη, η Μασσαλία, η Νίκαια, το Λιβόρνο. Τη δεκαετία του 1870 τα ιστιοφόρα τους ζούσαν μεγάλες δόξες και το Γαλαξίδι έγινε ο δεύτερος σημαντικότερος ναυτιλιακός κόμβος της Ελλάδας μετά τη Σύρο. Περισσότερα από 350 σκαριά συνιστούσαν τον εμπορικό στόλο του, ενώ 20 περίπου καράβια κατασκευάζονταν κάθε χρόνο στα ναυπηγεία του. Οι Γαλαξιδιώτες την εποχή εκείνη ίδρυσαν και ένα πρωτότυπο για τον ελλαδικό χώρο σύστημα αλληλασφάλισης σωματειακού τύπου των πλοίων τους, για να αντιμετωπίσουν την έλλειψη χρημάτων και κάθε δυσχέρεια που απειλούσε τον στόλο τους. Η εμφάνιση των ατμόπλοιων, όμως, θα σημάνει την απαρχή της παρακμής του Γαλαξιδιού, που θα υλοποιηθεί στο γύρισμα του αιώνα.

Το Ναυτικό και Ιστορικό Μουσείο Γαλαξιδίου

Στην οδό Σταύρου Νιάρχου και Μουσείου 4 βρίσκεται το κτήριο όπου στεγάζεται το Ναυτικό και Ιστορικό Μουσείο Γαλαξιδίου. Στην είσοδο του κτηρίου υπάρχει το εκδοτήριο εισιτηρίων και το πωλητήριο του μουσείου. Αριστερά της εισόδου βρίσκεται η αίθουσα Ι στην οποία υπάρχει η αρχαιολογική συλλογή.

Στο διάδρομο που συνδέει την αίθουσα Ι με την αίθουσα ΙΙ υπάρχουν νομίσματα από την περιοχή του Γαλαξιδίου και φωτογραφίες από τα αρχαιολογικής σημασίας νησιά του. Η αίθουσα ΙΙ περιλαμβάνει το “Χρονικό του Γαλαξιδίου” καθώς και εκθέματα τόσο από τον Εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα όσο και από τη ναυτική και εμπορική ακμή του ελεύθερου Γαλαξιδίου. Επίσης πίνακες του λαϊκού ζωγράφου Πέτρου Δ. Πετρατζά, πλοιάρχου Ε.Ν. Τα εκθέματα της αίθουσας ΙΙ συμπληρώνουν τα εργαλεία ναυπηγικής και οι ναυπηγικές πληροφορίες από τα ναυπηγεία του Γαλαξιδίου, τα ναυτικά εργαλεία αλλά και τα ομοιώματα από διάφορους τύπους ιστιοφόρων. Προχωρώντας στο Μουσείο ο επισκέπτης βλέπει στο κλιμακοστάσιο ένα γυναικείο ακρόπρωρο που κρατά το κέρας της Αμάλθειας. Στην αίθουσα ΙΙΙ συναντά εκθέματα από διάφορα ναυτικά αρματώματα και εξαρτήματα ιστιοφόρων.

Στη συνέχεια στην αίθουσα ΙV ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να θαυμάσει τη μοναδική στο πανελλήνιο Πινακοθήκη ζωγραφικών πινάκων γαλαξιδιώτικων ιστιοφόρων. Στην ίδια αίθουσα εκτίθεται η συλλογή γραμματοσήμων "Αργοναύτες". Στην αίθουσα V εκτίθενται ναυτικά έγγραφα, όργανα και εργαλεία ναυτιλίας καθώς

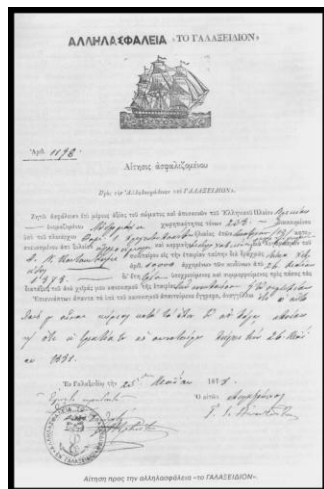
επίσης και πίνακες ναυαγίων με αναγραφόμενες σε κάποιους από αυτούς φράσεις από το ναυάγιο, ακόμα έγγραφα που αφορούν τις αλληλασφάλειες Γαλαξειδίου. Επίσης 3 (τρεία) ακρόπρωρα από γαλαξειδιώτικα ιστιοφόρα. Η περιήγηση στο Μουσείο τελειώνει στην αίθουσα VI όπου ο επισκέπτης μπορεί να γνωρίσει το Γαλαξείδι μέσα από έργα του Γαλαξειδιώτη καλλιτέχνη και συγγραφέα Σπύρου Βασιλείου. Επίσης στην ίδια αίθουσα εκτίθεται το «Διάγραμμα Ρυμοτομίας» της πόλεως του Γαλαξειδίου του έτους 1882, με πλήθος πληροφοριών που δεν υπάρχουν σε γραπτές πηγές και ο πίνακας του «Ζωδιακού Κύκλου», ένα ηλιακό ημερολόγιο, που ζωγράφησε ο Ηλίας Σκούρτης πλοίαρχος Ε.Ν. πιθανότατα πριν χαράξει τον πελεκητό ζωδιακό κύκλο στο πλακόστρωτο δάπεδο στο ναό της Αγίας Παρασκευής στο Γαλαξείδι και ένας πίνακας του Γαλαξειδίου του γνωστού ζωγράφου Περικλή Βυζάντιου.

Ανάμεσα στα εκθέματα ο επισκέπτης μπορεί να θαυμάσει «Το Χρονικό του Γαλαξειδίου», τα Ακρόπρωρα, Εργαλεία Ναυπηγικής και Ναυσιπλοΐας, την Πινακοθήκη, τη Συλλογή Γραμματοσήμων και Ναυτιλιακών Εγγράφων και Πίνακες του Γαλαξειδιώτη Ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου.

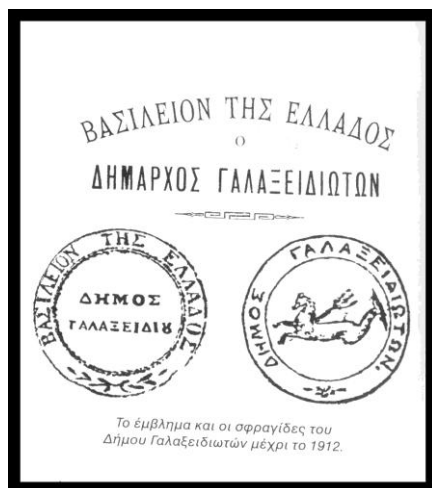
Το Λαογραφικό-Εθνογραφικό Μουσείο Χρισσού-Συλλογή Ηλία Δαραδήμου

Στο Παλαιό Σχολείο Μνημείο Χρισσού Χρισσού - το όνομα του χωριού αποτελεί παραφθορά του αρχαίου όρου "Κρίσσα" - ένα υπέροχο νεοκλασικό δημιούργημα του Ερνέστου Τσίλερ φιλοξενείται εδώ και λίγα χρόνια το Λαογραφικό-Εθνογραφικό Μουσείο, κύριο αντικείμενο του οποίου είναι η έκθεση της μεγάλης πολιτισμικής αξίας συλλογή του Ηλία Δαραδήμου.

Επίσης, εκτίθενται αρχεία της τ. Κοινότητας Χρισσού και των Νομικών του Προσώπων αφενός, αφετέρου δε τα αρχεία σωματείων, οργανώσεων και φυσικών προσώπων που συνδέονται με την Κοινότητα Χρισσού : έγγραφα, χειρόγραφα, κώδικες, φωτογραφίες, ταινίες, ημερολόγια, εφημερίδες, περιοδικά, έντυπα, βιβλία, αλληλογραφίες κ.λπ., ως πρωτότυπα ή ως αντίγραφα, που φωτίζουν σε πτυχές της καθημερινής και πολιτιστικής ζωής στην περιοχή το 19ο αιώνα και εμβαθύνουν τη γνώση επισκεπτών, φοιτητών και μαθητών σε αντίστοιχα θέματα.

Γαλαξίδι

Γαλαξίδι 1

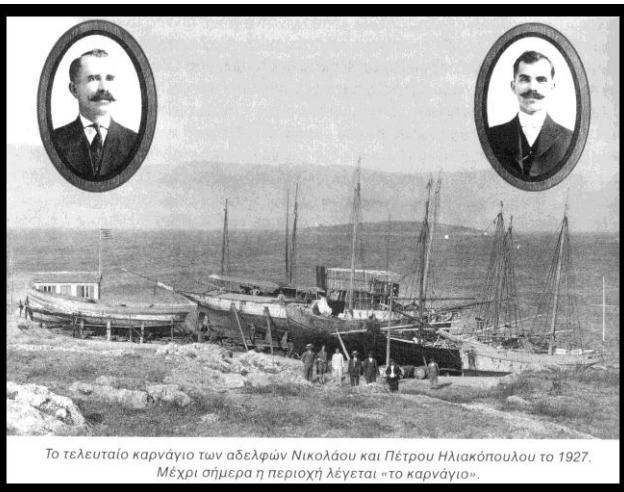

Γαλαξίδι 2

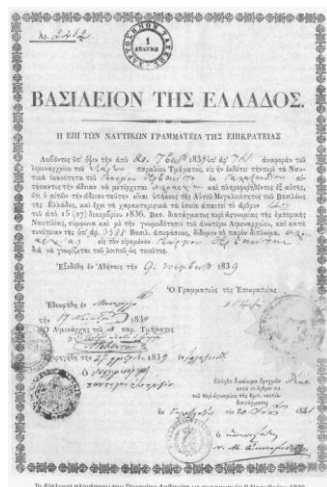
Ο Κων. Ν. Σάθας με τη μητέρα του
Ευμορφία και την αδελφή του Κονδύλω.

Γαλαξίδι 3

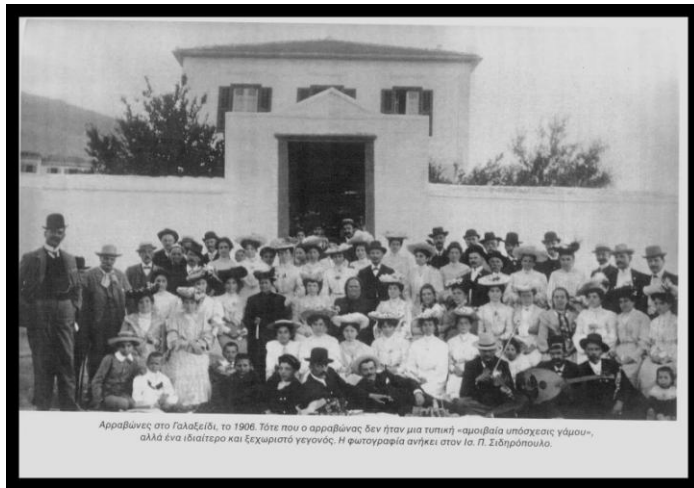

Το τελευταίο καρνάγιο των αδελφών Νικολάου και Πέτρου Ηλιακόπουλου το 1927.
Μέχρι σήμερα η περιοχή λέγεται «το καρνάγιο».

Γαλαξίδι 4

Γαλαξίδι 5

Γαλαξίδι 6

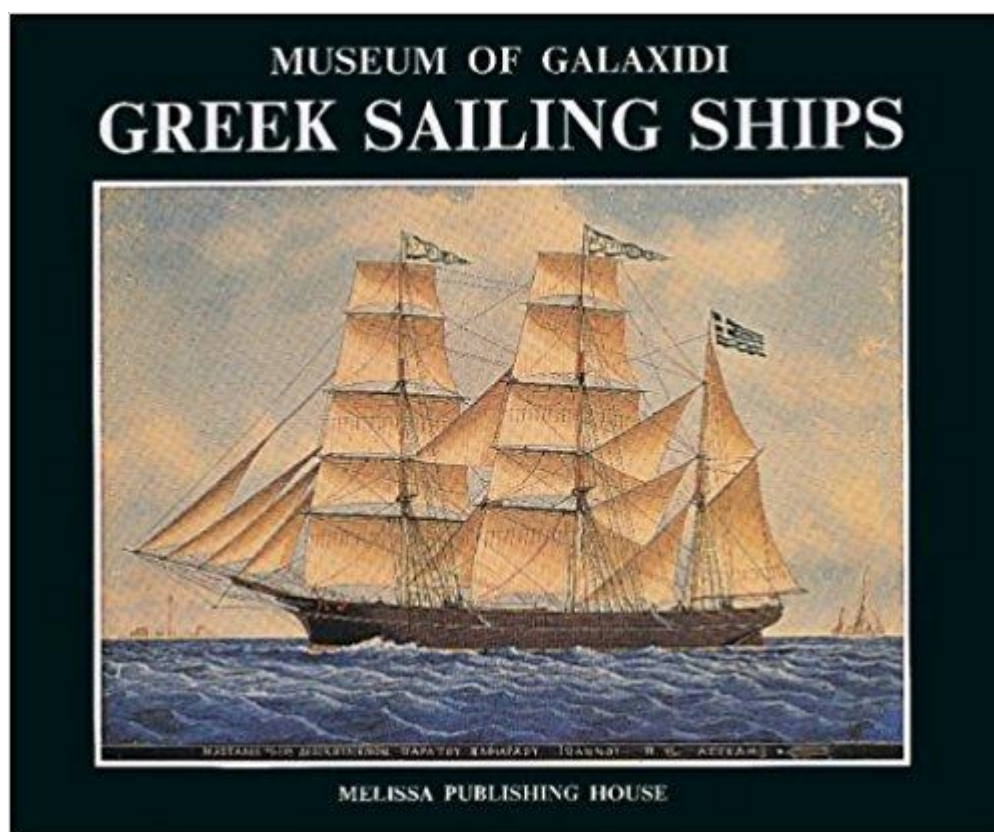
Γαλαξίδι 7

Γαλαξίδι 8

Γαλαξίδι 9

Γαλαξίδι 10

Γαλαξίδι 11

Γαλαξίδι 12

Γαλαξίδι 13